

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Kž I 692/05
14.02.2006. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Nikole Latinovića, predsednika veća, Nikole Mićunovića, Zorana Savića, Miodraga Vićentijevića i Veroljuba Cvetkovića, članova veća, savetnika Vrhovnog suda Dragice Gajić, zapisničara u krivičnom predmetu protiv optuženog AA, zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ, rešavajući o žalbama optuženog AA i njegovog branioca, advokata AB, izjavljenim protiv presude Okružnog suda u Beogradu K. br. 321/03 od 26.05.2003. godine, u sednici veća održanoj u smislu člana 375. ZKP u prisustvu optuženog AA, dana 14.02.2006. godine, doneo je

P R E S U D U

Povodom žalbi optuženog AA i njegovog branioca, a po službenoj dužnosti PREINAČUJE SE presuda Okružnog suda u Beogradu K. br. 321/03 od 26.05.2003. godine u pogledu pravne kvalifikacije i odluke o izrečenoj meri bezbednosti, tako što Vrhovni sud radnje optuženog AA opisane u izreci prvostepene presude, pravno kvalifikuje kao krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanje u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ za koje ga osuđuje na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 26.03.2003. godine pa nadalje.

Prema optuženom AA izriče se mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana u smislu člana 65. KZ SRJ, a koja će se izvršiti u ustanovi za izvršenje kazne, s tim što se vreme provedeno u takvoj ustanovi uračunava u trajanje izrečene kazne zatvora.

Žalbe optuženog AA i njegovog branioca odbijaju se kao neosnovane.

O b r a z l o ž e n j e

Prvostepenom presudom, između ostalih, optuženi AA oglašen je krivim zbog krivičnog dela neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. OKZ i osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine u koju kaznu mu se uračunava vreme provedeno u pritvoru od 26.03.2003. godine pa nadalje.

Prema optuženom AA izrečena je mera bezbednosti obaveznog lečenja narkomana iz člana 65. OKZ, a koja će se izvršiti u ustanovi za izvršenje kazne s tim što se vreme provedeno na lečenju uračunava u izrečenu kaznu. Optuženi je oslobođen plaćanja troškova krivičnog postupka i paušala. Inače, navedena presuda Okružnog suda u Beogradu, kojom su za isto krivično delo oglašeni krivim i optuženi BB i VV, preinačena je presuda Vrhovnog suda Srbije Kž. I 1379/03 od 22.10.2003. godine u pogledu pravne kvalifikacije dela i odluke o meri bezbednosti tako što je Vrhovni sud radnje optuženih BB, VV i AA opisane u izreci prvostepene presude pravno kvalifikovao kao krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ za koje krivično delo ih je osudio na kazne zatvora u trajanju od po 2 (dve) godine, i optuženima VV i AA izrekao meru bezbednosti obaveznog lečenja narkomana u smislu člana 65. KZ SRJ, koja će se izvršiti u ustanovi za izvršenje kazne, s tim što se vreme provedeno u takvoj ustanovi uračunava u trajanje izrečene im kazne zatvora. Međutim, navedena presuda Vrhovnog suda Srbije, povodom zahteva za zaštitu zakonitosti Republičkog javnog tužioca ukinuta je presudom Kz. 38/04 od 27.12.2004. godine i to samo u odnosu na optuženog AA i u tom delu predmet vraćen Okružnom sudu u Beogradu radi ponovnog suđenja.

Protiv navedene presude žalbe su izjavili:

Optuženi AA zbog povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji s predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U žalbi je zahtevano da optuženi bude obavešten o sednici veća drugostepenog suda.

Branilac optuženog zbog povrede krivičnog zakona i odluke o krivičnoj sankciji s predlogom da se prvostepena presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje ili preinači u smislu navoda i predloga u žalbi.

Republički javni tužilac Srbije podneskom Ktž. br. 838/05 od 05.05.2005. godine predložio je da se žalbe optuženog i njegovog branioca odbiju kao neosnovane.

Pošto je u svemu postupio smislu člana 375. ZKP Vrhovni sud je održao sednicu veća kojoj nije prisustvovao uredno obavešteni Republički javni tužilac, na kojoj je razmotrio sve spise ovog predmeta zajedno sa pobijanom presudom koju je ispitao u smislu člana 380. ZKP, pa je po oceni navoda u žalbama i navedenog pismenog predloga Republičkog javnog tužioca, i datih objašnjenja optuženog za navode i predloge iz svoje žalbe našao:

Prvostepena presuda ne sadrži bitne povrede odredaba krivičnog postupka na koje drugostepeni sud, povodom žalbe, pazi po službenoj dužnosti u smislu člana 380. stav 1. tačka 1. ZKP.

Optuženi AA u svojoj odbrani datoj u istrazi priznao je da je on ispred ulaza u Beogradski sajam, preuzeo predmetnu marihuanu od optuženog BB, da su on i optužena VV sakrili drogu u korpu na tavanu kuće i da su naredne dve nedelje, prodali oko 10 paketića od po 10 grama marihuane po ceni od 300,00 dinara po paketiću uživaocima marihuane iz GG, da su i oni pušili marihuanu, a da im je ostatak oduzela milicija.

Vrhovni sud nalazi da je pravilno prvostepeni sud ocenio kao verodostojnu odbranu optuženog AA. datu u istrazi kada je priznao izvršenje krivičnog dela za koje je oglašen krivim i optužen, a njegovu izmenjenu odbranu na glavnom pretresu, da nije nakon kupovine droge istu prepakovao zajedno sa optuženom VV u paketiću od 10 grama i prodavao u GG, već da je istu sam koristio, kao neverodostojnu i sračunatu na izbegavanje krivične odgovornosti, a njegovo objašnjenje da je suprotno izjavio istrazi, dao zbog straha jer je bio maltretiran u miliciji, je neosnovano i bez podloge u spisima predmeta.

S obzirom na napred izneto, Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje u odnosu na optuženog AA i za svoje činjenične zaključke dao jasne, potpune i logične razloge koje u celosti prihvata i ovaj sud. U stvari, činjenično stanje se žalbama optuženog AA i njegovog branioca i ne osporava.

Ispitujuću pravilnost primene krivičnog zakona po službenoj dužnosti povodom žalbi optuženog AA i njegovog branioca, Vrhovni sud nalazi da u smislu člana 4. stav 1. KZ SRJ na delo optuženog treba primeniti Krivični zakon koji je važio u vreme izvršenja krivičnog dela, a ne novi Krivični zakon - Osnovni krivični zakon („Službeni glasnik Republike Srbije“, br. 39/03) jer isti nije blaži za optuženog, pa je neosnovano isti prvostepeni sud primenio, jer za to nema osnova u stavu 2. člana 4. KZ SRJ, zbog čega je preinačena prvostepena presuda u pogledu pravne kvalifikacije dela optuženog AA, tako što ovaj sud radnje optuženog pravno kvalifikovao kao krivično delo neovlašćene proizvodnje i stavljanja u promet opojnih droga iz člana 245. stav 1. KZ SRJ, a kako je to bliže naznačeno u izreci ove presude.

Ispitujući odluku o kazni Vrhovni sud nalazi da je prvostepeni sud pravilno u smislu člana 41. KZ SRJ cenio sve okolnosti koje utiču da kazna bude veća ili manja i istima dao onaj značaj koji u slučaju optuženog i zaslužuju. Tako je, kao olakšavajuće okolnosti cenio da je optuženi priznao izvršenje krivičnog dela, da je njegova uračunljivost u vreme izvršenja krivičnog dela bila smanjena, ali ne bitno, a od otežavajućih okolnosti da je osuđivan. Vrhovni sud nalazi da izrečena kazna zatvora od 2 (dve) godine odgovara težini izvršenog krivičnog dela i stepenu krivične odgovornosti optuženog kao učinioca i kao takva nužna i dovoljna za postizanje svrhe kazne predviđena članom

Vrhovni sud nalazi da su neosnovani žalbeni navodi optuženog AA i njegovog branioca, kojim se ukazuje da prilikom odmeravanja kazne optuženom u smislu člana 49. KZ SRJ treba uzeti činjenicu, koja proizilazi iz izveštaja iz kaznene evidencije za optuženog, da je on presudom Okružnog suda u Beogradu K. 221/02 od 04.03.2003. godine zbog krivičnog dela iz člana 169. stav 1. KZ RS osuđen na kaznu zatvora u trajanju od 2 (dve) godine i 6 (šest) meseci, a koja presuda je potvrđena presudom Vrhovnog suda Srbije Kž. I 2038/02 od 04.03.2003. godine i da ovom optuženom treba odmeriti jedinstvenu kaznu za dela u sticaju, jer po oceni Vrhovnog suda u tom smislu nije bilo predloga u prvostepenom postupku, pa su tako ostale neutvrđene ostale odlučne činjenice, od kojih zavisi mogućnost da optuženom AA bude izrečena jedinstvena kazna za dela u sticaju, naročito vreme izveršenja krivičnog dela po napred navedenoj pravnosnažnoj presudi, a optuženi ima mogućnost da to bude rešeno povodom njegovog zahteva u smislu člana 405. ZKP.

Vrhovni sud je, povodom žalbi optuženog AA i njegovog branioca a po službenoj dužnosti prema ovom optuženom preinačio prvostepenu presudu u pogledu mere bezbednosti prema kom je izrekao meru bezbednosti obaveznog lečenja narkomana iz člana 65. KZ SRJ s obzirom da je optuženi krivično delo učinio usled zavisnosti od upotrebe droge, a što je utvrđeno na osnovu nalaza i mišljenje veštaka dr VV.

Sa iznetih razloga na osnovu člana 388. i 391. ZKP, Vrhovni sud je preinačio prvostepenu presudu kao u izreci ove presude, a žalbe izjavljene u korist optuženog AA, odbio kao neosnovane.

Zapisničar, Predsednik veća – sudija,

Dragica Gajić, s.r. Nikole Latinovića, s.r.

Za tačnost otpavka

Upravitelj pisarnice,

Mirjana Vojvodić

st